

Lesnícky náučný chodník Stará Myjava

Kraj:	Trenčiansky
Okres:	Myjava
Geomorfologická jednotka:	Biele Karpaty
Geologické jednotka:	flyšové pásmo
Chránené územie:	Chránená krajinná oblasť Biele Karpaty
Prístup:	bus Stará Myjava, Uhliská
Východisko:	bus Stará Myjava, Uhliská
Trasa:	Stará Myjava, Uhliská - Jurášová (523 m n. m.) - Stará Myjava (lyžiarske a rekreačné stredisko, vodná nádrž, bus) - rázcestie Krúžok (M x Ž) - po modrej značke 0,8 km na severozápad po slovensko-českej štátnej hranici
Dĺžka, prevýšenie:	7 km, prevýšenie 270 m
Čas prechodu:	2,5 h
Počet zastávok:	9
Náročnosť:	mierne náročná trasa

Zameranie chodníka: prírodovedné, ochranárske, lesnícke

Typ chodníka: samoobslužný, líniový, obojsmerný, peší, celoročný

Nadväznosť na turistickú značku: Chodník je na takmer celej trase súbežný s turistickými

značkami – červenou, žltou a modrou.

Rok otvorenia: 2013

Aktuálny stav: Náučný chodník je v dobrom stave (2021).

Textový sprievodca: nie je

Kontakt: Obecný úrad Stará Myjava, Stará Myjava 145, 907 01 Stará Myjava, tel. 034 / 6215 579

Poznámka: Stredná časť trasy náučného chodníka (úsek vedúci po žltej turistickej značke) je súbežná s časťou trasy náučného chodníka Brestovec – Stará Myjava – Topolecká.

Využitelnosť pre školy

Náučný chodník je vhodný pre terénne vyučovanie.

Čo sa oplatí vidieť na trase náučného chodníka a v okolí

Stará Myjava (obec). Kopaničiarska obec na styku Myjavskej pahorkatiny a Bielych Karpát severne od Myjavy. Jej územie v silno členitej pahorkatine pri hornom toku Myjavy a jej prítokov sa osídlilo počas kopaničiarskej kolonizácie v polovici 16. storočia – v širokom okolí jadra obce v doline Myjavy z roku 1586 s kostolom, farou a školou vznikali rozptýlené usadlosti (kopanice). V roku 1711 sa administratívna i cirkevná správa obce preniesla nižšie do podhoria na územie dnešného mesta Myjava a pôvodné jadro sa zmenilo na osadu. V roku 1955 sa z tzv. Veľkej Myjavy vyčlenilo mesto Myjava a z okolitých kopanic vzniklo šesť samostatných obcí vrátane Starej Myjavy. Obyvateľstvo sa zaoberalo hlavne tkaním plátna a vriec a poľnohospodárstvom. Po roku 1960 časť pracovala v jednotnom roľníckom družstve a väčšina dochádzala do myjavských priemyselných podnikov. Koncom druhej svetovej vojny sa začal využívať turisticko-rekreačný potenciál územia, kedy bola okolo rybníkov v doline Myjavy severne od obce vybudovaná chatová osada pre vedúcich pracovníkov myjavskej firmy Tauš (neskoršia Slovenská armatúrka Myjava) – ďalšie info v samostatnom hesle Stará Myjava (vodná nádrž).

Stará Myjava (vodná nádrž). Nevelká priehrada severne od mesta Myjava vybudovaná na mieste dvoch starších rybníkov v roku 1973 na hornom toku rieky Myjava povyššie osady obce Stará Myjava Guzice pri okraji Bielych Karpát s povodím pod vrchmi Čupec (819 m n. m.) a Šibenický vrch v hlavnom (rozvodnom) bielokarpatskom chrbte. V horskom prostredí v jej bezprostrednom okolí sa vyvinulo celoročné rekreačné stredisko regionálneho významu (chaty, športové aktivity, detský tábor, kúpanie, člnkovanie, rybolov, lyžiarsky areál so zasnežovanou zjazdovkou).

Prírodná pamiatka Rieka Myjava. Chránené územie v západnej časti Myjavskej pahorkatiny a priľahlej okrajovej časti Bielych Karpát vyhlásené v roku 1996 pozdĺž horného toku rieky Myjavy v troch úsekoch (mimo mestského intravilánu a p.) medzi vodnou nádržou Stará Myjava a sútokom s Brezovským potokom poniže Osuského na ochranu prirodzeného vodného toku so zachovalými brehovými porastami, ktorý má veľký ekostabilizačný a hydromelioračný význam a funkciu regionálneho biokoridoru. Väčšia (južná) časť pamiatky (pod Podbrančom) je zároveň územím európskeho významu Horný tok Myjavy (súčasť sústavy Natura 2000).

Chránená krajinná oblasť (CHKO) Biele Karpaty. Veľkoplošné chránené územie vyhlásené v roku 1979 na slovenskom území Bielych Karpát zhruba medzi Skalicou a Púchovom v dvoch častiach s

prerušením v okolí Vrbovic severne od Myjavy. Nevelkými výbežkami siaha i do susedných geomorfologických celkov: Chvojnickej pahorkatiny, Myjavskej pahorkatiny i Považského podolia. Predmetom ochrany je mozaika lesných spoločenstiev, druhovo bohatých lúk, pasienkov, políček a remízok, zvyšujúcich druhovú diverzitu, s charakteristickým rozptýleným kopaničiarskym osídlením s prvkami ľudovej architektúry, ktoré prispieva k osobitému krajinnému rázu. Reliéf so zaoblenými chrbtami a hlboko vrezanými dolinami miestami akcentovaný ostrými i skalnými vyvýšeninami vyplýva z geologickej stavby a vývoja. Územie kulminuje výškou 970 m n. m. Veľkou Javorinou/Veľkou Javořinou s vrcholom na slovensko-českej štátnej hranici. Ďalšími vysokými vrchmi v CHKO sú: Chmelová (925 m), Veľký/Velký Lopeník a Kobylínek (oba 911 m). Dominantne územie CHKO tvorí flyšové pásmo, t. z. striedajúce sa paleogénne pieskovce, ílovité bridlice, slieňa a ílovce. Od oblasti Cetuny až po Lednicu vstupuje na juhovýchodný okraj CHKO bradlové pásmo s mezozoickými karbonátovými horninami. Ide o rôzne druhy vápencov vo forme šošoviek a krýh, tvoriace často výrazné vyvýšeniny obklopené mäkkšie modelovaným reliéfom na ich relatívne menej odolnom obale, budovanom napr. pieskovicami, zlepenkami, slieňmi či slienitými bridlicami. Porasty tvoria prevažne bučiny, bukové duby, na sutinách lipové a jaseňové javoriny a na bralnatom reliéfe až stepné spoločenstvá. Osobitým javom Bielych Karpát sú lúčne spoločenstvá s bohatým výskytom druhov z čeľade vstavačovitéch, medzi ktorými sú hmyzovník Holubyho, vstavačovec Fuchsov Soóv, vstavač obyčajný, v. počerný, z iných vzácnych druhov lalia cibulkonosá i popolavec dlholistý moravský. Územie je bohaté na mnohé vzácne a chránené bezstavovce, napr. motýle jasone (červenooký a chochlačkový) a modráčiky (bahniskový a krvavcový), stavovce, napr. mlok obyčajný, užovka stromová i hladká, jašterica živorodá a múrová, i vtáky, napr. sokol sťahovavý, bocian čierny a výr skalný. Miestami sa vyskytuje vydra riečna a z veľkých šeliem rys ostrovid a mačka divá. Na CHKO nadväzuje za slovensko-českou štátnou hranicou Chránená krajinná oblasť Bílé Karpaty s omnoho väčšou rozlohou, miestami presahujúca z Bielych Karpát až do Dolnomoravského úvalu a Vizovickej vrchoviny.

Názvy informačných panelov

1. Lesnícky náučný chodník
2. Jurášova lúka
3. Výchova lesných porastov
4. Lesné arborétum Lipovčeka
5. Pro silva
6. Jaseňovo-jelšové podhorské lužné lesy
7. Mimoprodukčné funkcie lesov
8. Ochrana lesa
9. Lesy Stará Myjava

